

OLI* - VERIUSOVIC č.11

(domácí) SLOVA NÁŠ ZVLÁŠTNÍ ZPRAVODAJ *

Malé Kyšice, 31.12.1995

V KLIDU A RADOSTI PROŽITÉ
VÁNOČNÍ SVÁTKY
VŠECHNO NEJLEPŠÍ^a V NOVÉM ROCE

* 1 9 9 6 *

si Vám dovoluje přát

Miroslav Oliverius

s rodinou

MOJI MILÍ,

končí se tento rok a začínáme hodnotit naše úspěchy i neúspěchy, porovnáváme aktiva a pasiva, připomínáme si radostné chvíle, ale nesmíme zapomínat ani na události smutné, na jednání, kterým se musíme pro příště vyvarovat.

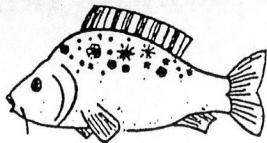
Mám-li mluvit za svoji osobu ve vztahu k Vám, k nositelům příjmení OLIVERIUS, tak mě těší, že se mi podařilo letos vydat tři čísla SAMIZDATU a dvě čísla těchto rodových novin, čímž jsem Vás seznámil s rodokmenem Oliveriusů, s naší vzájemnou příbuzností, ale i s vývojem našeho společného příjmení.

Potěšil mě - od řady z Vás - zájem o tuto rodovou problematiku. Snažil jsem se odpovědět na všechny Vaše dopisy a pokud nyní procházím došlou poštou, mám dluh k panu

Janu Oliveriusovi z Karl. Varrů, kterému jsem nenapsal své domněnky o jeho zařazení do rodové větve Oliberiusů Nadrybských (viz dále).

Co by mě nejvíce mělo mrzet, je skutečnost, že se mi v tomto roce nepodařilo zorganizovat slibované SETKÁNÍ rodu OLIVERIUSŮ, tak jak o něm píši v minulých číslech OLI-SLOV. Přiznám se, že se trochu bojím, aby se toto setkání nepokazilo tím, že v jednom sále bude sedět snad 100, 200 nebo i více osob, a protože nebude zajištěn zejména vhodný program, nebudou si honem mít co říct. Spojuje nás atraktivní příjmení, ale jinak jsme si tak vzdáleni!

Rád budu k této problematice znát Vaše názory, náměty. Ke dnešnímu dni jsem žádný návrh od Vás nedostal. Těším se! A teď už jen: p.f.1996 Miroslav OLIVERIUS

NA NÁVŠTĚVĚ VE VLASTI SVĚHO OTCE

Náhody jsou různé! Já jsem při zjišťování nositelů příjmení Oliverius objevil v roce 1994 v tel.seznamu jméno, adresu a samozřejmě tel. číslo pí.R.Oliveriusové z Ústí n.L. Ta mi napsala hezký dopis a odkázala mě na svoji příbuznou pí.Marii Heklovou,rozenou Oliveriusovou z Panoš.Újezda.

Paní Heklová, které-snad to smím prozradit - je 89 let mě také potěšila dopisem, kdy mi napsala, abych se obrátil na její nevěstu pí.Věru Heklovou do Dobříše, která se rovněž zajímá o rodokmen a určitě, že mi nějaké informace poskytne.

Trochu s obavou zda mě pí. Věra pochopí, jsem jí napsal. Nejen, že mi poslala své poznámky a poskytla potřebné informace, ale navedla mě na stopu Oliveriusů do USA, stát California. A tak když jsem dopsal 5.číslo Samizdatu,zkusil jsem jeden výtisk poslat i za oceán,do slunné Californie. Adresátkou byla pí. Sharon, provd. Roddick, o které jsem pouze věděl, že její maminka Dolores je dcerou +Fr. J. Oliveriuse (1890-1976).

Jaké bylo mé překvapení, když se mi ozvala jak pí.Věra Heklová, tak i pí. Dolores a to zkraje min.roku, že v létě z Ameriky přiletí do Evropy a navštíví také ČR. Požádaly mě o setkání. A já - velmi rád - přijal.

Dne 29.7.1995 jsme se nejdříve setkali v Dobříši a potom se přemístili k Rakovníku - do Panoš. Újezda k pí.Marii Heklové a k jejím příbuzným. Zde musím také poděkovat dr. Evě Oliveriusové, která svoji perfektní angličtinou odbourala naše jazykové bariéry a ve velmi přátelském dialogu

j jsme prožili toto letní odpoledne. Pí. Dolores s dcerou Sharon vzpomínala na svého otce Franka J. Oliveriuse, který se stále ve vzpomínkách vracel do Čech, býv. ČSSR několikrát navštívil a do konce života velmi dobře mluvil rodnou řečí.

Vyprávěla také o svých bratrech, žijících rovněž v Californii. Sharon popisovala, jak s manželem sestavují a doplňují za pomoci počítače rodokmen, a to nejen Oliveriusovic rodové větve.

Všichni v Panošim Újezdě byli milí a přívětiví - obzvláště pí. Marie Heklová, která i při tak vysokém věku si všechny rodinné souvislosti velmi dobře pamatovala, vzpomínala na rodiče, na manžela, i na bratra Franka.

Příští den jsem paní Dolores a Sharon vyzvedl opětovně v Dobříši a po zastávce v lánském zámeckém parku jsme navštívili Dřín, součást kladen. čtvrti Dubí, kde se 24.11. 1890 narodil Frank J. Oliverius, a to v době, když zde rodiče byli za prací.Narodil se v č.101. Přestože stará Dřín z velké části musela ustoupit roztažujícímu se podniku POLDI - nám se podařilo najít rodný dům F. J. Oliveriuse.

Po krátké zastávce v Lidicích jsme se stavěli u nás - v Malých Kyšicích, abych se mohl pochlubit výsledky svých genealogických pátrání. Sharon mi předala rodokmen, do konečné podoby upravený jejím mužem Davidem.

Odpoledne bylo určeno pro návštěvu Prahy. Ale nepředstavitelná letní vedra nám

dovolila navštívit jen chrám sv. Víta a Zlatou uličku na Pražském hradě. Metrem jsme přejeli na Václav. náměstí a ze všeho nejvíce je asi nadchlo Staroměstské náměstí s historickou radnicí a orlojem.

Snad můžeme napsat, že se našim hostům ve vlastní svých předků líbilo. My všichni -

jak pí. Heklová v Dobříši, tak pí. Bechnerová s pí. Heklovou v Panoš. Újezdě, tak i my v Malých Kyšicích, včetně dr. Evy Oliveriusové, - jsme rádi přivítali milou "tetu" Dolores s dcerou Sharon z daleké Californie a věříme, že to nebyla jejich poslední návštěva v ČR! (Mirek)

* * *

PŘÍHODY S NAŠÍM PŘÍJMENÍM

U HOLIČE

Tahle příhoda se mi stala v době mé vojenské prezenční služby. Sloužil jsem u pohraničního útvaru v Chebu a někdy v roce 1955, když už se vojna nakláněla ke konci, dostal jsem se služebně ven z kasáren.

V té době jsem byl na vojáka prezenční služby dost zarostlý, a tak jsem využil opuštění vojenského prostoru i k tomu, abych se nechal ostříhat civilním holičem. Bylo mi jasné, jestliže se dostanu do rukou holiči vojenskému - u útvaru, tak ten mi "sjedě" hlavu, že mě potom ani doma nepoznají.

Holičství, které jsem navštívil se nacházelo v jedné místnosti. Stříhal zde jen jeden holič, přede mnou bylo několik civilních zákazníků. Usedl jsem na židli a čekal, až na mne přijde řada.

Holič ostříhal asi dva pány a najednou povídá: "Tak pojď, Oliverius!" Byl jsem tu cizí, proto mě jeho výzva tak překvapila a než jsem se stačil zvednout, zvedl se můj soused od vedle, starší pán, a šel se nechat ostříhat.

Kdybych se jmenoval Novák tak mě to nepřekvapilo. Ale Oliverius! Dnes mě mrzí, že jsem se o svém jmenovci něco nedozvěděl.

(Jiří Oliverius, Kročehlavy)

* * *

K U L A T I N Y

V prvním čtvrtletí r. 1996 se životních jubilejí dožívají:

MUDr. Veronika, r. Oliveriusová	z Prahy	14. 2.	40 let
Petr Oliverius	ze Švermova	25. 2.	30 let
Věra Králová, r. Oliveriusová	z Kozojed(?)	3. 3.	40 let
Tomáš Oliverius	z Ostravy	10. 3.	30 let
Pavla Oliveriusová	z Malých Kyšic	25. 3.	40 let
Jiří Oliverius	z Kozojed	10. 4.	40 let

Blahopřejeme všem výše jmenovaným k jejich významným životním výročí a přejeme jim hodně zdraví do dalších let.

(oli)

* * *

Dodatečně blahopřeji své "tetě" Hedvice Oliveriusové z Dolního Benešova, která "šedesátiny" oslavila 10.10. 1995. Zároveň se omlouvám, že jsem jí nepoblahopřál v této rubrice již v minulém čísle. Mirek

* * *

NADRYBŠTÍ OLIBERIUŠOVÉ

Po vydání SAMIZDATU č. 6 mi napsal pan Jan Oliverius z Karlových Varů, který pochází z Nebřezin. Z několika doložených mi rodinných dokladů se šlo mimo jiné dočíst, že jeho předkové pochází z Nadryb a že se psali "Oliberiusové". Teprve následně se "b" uprostřed příjmení změnilo na definitivní "v". Jak již víme z některých Samizdatů, tak Oliberiusové se skutečně v Nadrybech nacházeli. Můj předchůdce, kronikář rodu, Ing. Václav Oliverius zjistil i několik údajů o nadrybských skorojmenovcích a do své kroniky o nich poznamenal:

"Větev nadrybská". Větev tuto založil Petr, syn Pavla Myslivce z Dolejšího Hradiště, nar. 22.5. 1656 jako dvojče s Pavlem mladším, který převzal rodnou chalupu v Hradišti.

Ve staré pozemkové knize Nadryby je zápis, že roku 1688 Petr Hubáček, rybák, koupil chalupu zvanou Votrubovskou v Nadrybech za 10 kop míš. V následujícím je při platech jmenován jako Petr Rybák. Pak více než 100 let není žádného zápisu o této chalupě, až roku 1794, kdy Ondřej Oliberius předává svou chalupu Votrubovskou nebo rybárnu synu svému Bernardovi, při čemž je tu poukaz na bývalého držitele Petra Oliberiusa, rybáka. Tím je tedy jeho totožnost s Petrem Rybákem čili Hubáčkem skvěle prokázána.

Petr Hubáček je jmenován v matrikách (Planá) jako Hubalius nebo Holibergius, či Holiberius, také jednou Obalyus. Nejstarší zápis nalezl jsem z roku 1697, kdy se mu narodil syn Josef.

Ve spise, nalezeném při opravě kapličky nadrybské ve věžičce a pocházejícím z roku 1725 uveden je mezi obyvateli Nadryb: Petr Holiberius, rybák se ženou Dorotou Mackovou a jejich děti: Jakub, 29 1/2 roku, na vojnu dán, Hedvika 25 let, Václav 18 let, Justina 15 a 1/2 roku, Ondřej 10 a 1/2 roku. Nahoře uvedený Josef není tu zapsán, také jinde se o něm již nepíše. Za to není tu uveden ani první - Jakub, nar. asi r. 1695. Tito dva synové narodili se asi z první manželky, jménem Anny, roz. Aulové z Německé Břízy (sňatek r. 1678)." (Pokračování příště) (oli)

PS: Mnohokrát touto cestou děkuji všem dárcům, kteří mi po vydání Samizdatu č. 6 přispěli na poštovné a nákup papíru, potřebného k tisku jak uvedených Samizdatů, tak i těchto rodových novin. Obzvláště děkuji paní Heklové, r. Oliveriusové z Panošího Újezda, Františku Oliveriusovi z Terešova, Romanu Oliveriusovi, Ottovi Oliveriusovi z D. Benešova, W. Kerinsovi z Lemontu, Dolores Belan z Wattsonville a dalším. M.O.

Vydal Mir. Oliverius pro nositele příjmení OLIVERIUS, případně i pro další zájemce. Malé Kyšice, dne 12.12. 1995. Adresa: Malé Kyšice 102, 273 51 UNHOŠŤ, ČR.